

Kedves Testvérem!

„Semmi felől ne aggódjatok hanem imádságokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságotokat Isten előtt.“ Fil. 4, 6.

Krisztus tanítványa törődik a világ dolgával is. Idejének és pénzének a beosztásával hűségesen sáfárcodik, u. i. tudja, hogy erről számadással tartozik. A nyugtalanság lelke azonban sokszor megzavarja a tanítványt. Jó ilyenkor, ha az Isten igéje szól. Az Isten Lelke által vezetett imádságban hatalmas erő van, elvezet Krisztushoz és fogva tart Krisztusban. Ez a fogság ad aztán biztonságot a nyugtalanságban. A világ talán nemtörődömségnek tartja ezt, mert csak a felületet nézi. Krisztus tanítványa azonban minden aggodás nélkül, félelmetes biztonsággal halad a maga útján. Ez a Krisztusban való biztonság kényszeríti őt a legkisebb dolgokban is a legnagyobb hűséggel való munkára.

Az elmúlt hónap alatt

valósággá vált ez az ige. Az előző körlevélben említett 1400 P sürgős adósságból 500 P-t tudtam törleszteni, azért mert voltak lelkek, akik Krisztus szolgálatában törődtek ezekkel a dolgokkal is. Szeretnék valami köszönetet mondani, de érzem, hogy a gyarló emberi szó nem képes kifejezni ezt. Ezért Pál II. Kor. 9, 9. versét idézem: szórt, adott a szegényeknek és az Ő igazsága örökké megmarad. Az Ő igazsága megmarad azokon, kik Isten Lelkétől indítatva néki engedelmeskednek. Kérem ezért Kedves Testvéremet, mint Intézetünk segítőjét, tartson meg továbbra is áldozatos szeretetében úgy, hogy imádságaiban figyeljen arra, amit Isten mond. Adja Lelkének erejét, hogy az Ő megszólítására engedelmeskedjünk is.

Nem hagyhatom szó nélkül

pár kedves üdvözlőnek a megemléstését, melyek csekklapok hátán érkeztek. Egy reumas beteg szegény özvegy asszony mentegeti magát, hogy csak egy pengőt tud küldeni most betegségi kiadásai miatt. Egy másik család pedig, aki két pengőt küldött, bocsánatot kér a késedelemért. Kedves Testvérem, mi ez más, mint az a lélek, mely féltő szeretettel hordozza az Istentől reabízott ügyet. Sok helyről érkezik a küldött fillér a következő üzenettel: ami szegény özvegy-asszonytól telik, azt küldöm. Mi ez más, mint a szegény özvegyasszony két fillérje, a teljes szívvel adott adomány. Intézetünknek van sok állandó havi megajánlója. Ezek pontosan küldik minden hónap elején a megajánlott összeget. Ebben a hónapban is. Egyiküktől azonban a hónap közepe felé újból kaptam nagyobb összeget, mint írja, sürgős kiadásaink fedezésére. A keresztyén felelősség ez, mely a világ dolgaiban oly nagy hűségre törekszik. Sok csekklap hátán csak egy szó áll: szeretettel. Ez közli velem Isten népének a szeretetét, mely nem tud kétségbeesni, nem sötétben látó és aggodalmaskodó, hanem a szeretet örömét küldi el. Valaki ezt az ígét küldte: nincsen immár semmi kárhoztatá-

suk azoknak, akik az Isten Lelke szerint járnak. Vajha engedné az Ő kegyelme, hogy az Ő Lelke szerint járjunk s imádságunkban hálát adjunk néki mindenkor, hogy vezessen bennünket a Krisztusban való élet célja felé.

A cél felé való haladásról

tesz bizonyosságot az első női gyülekezeti munkásképző tanfolyam végzett leányainak második körlevele, melyből varázslatos erővel árad Krisztusnak az az ereje, mely áthatja ezeket a leányokat és képessé teszi, hogy egyedül állva egy-egy kis faluban, vagy városban elvégezzék a munkájukat. Igen, minden kérdés nélkül elmondhatjuk, hogy ezek a leányok elkerülve a népfőiskoláról vasárnapi iskolákban, napköziotthonokban, bibliakörben hintik a magot. Budapestén különösen sokféle munkában tudnak részt venni. Bár adná Isten, hogy minél több ilyen munkása lehessen.

Készülődésünk.

A cél felé törekvésben készülődünk itt az Intézetben is, ha látszólag munka nélküli napokban folyik is életünk. A következő tanfolyamra már 14 jelentkező van az ország minden részéből. Valószínű, hogy Finnország is elküldi egy fiát hozzánk. Adja a Mindenható, hogy a mostani háborús légkör ne legyen akadály a fiúk eljövételében. Intézetünk egy végzett hallgatója kis dolgozatot küldött hozzám, melyben intézetünk célját és értelmét akarja alátámasztani. Dolgozata arról szól: Miért szükséges az egészséges parasztbirtok?

Igaz mondás: akié a föld, azé az ország! Ha azt akarjuk, hogy ez a sokat szenvedett ország minden tekintetben magyaroké legyen, úgy első kötelességünk, hogy ebből az áldott földből minél több magyar embernek jusson. Nem a mai birtokelosztás számszerű felsorolását akarom adni, csak arra akarok röviden rámutatni, hogy a földkérdés helyes megoldása társadalmi, nemzetvédelmi és nagymértékben hitéleti szempontból elkerülhetetlen.

A nagy és kötött birtokok parasztkézre való juttatása fontos nemzetvédelmi érdek. A múltban a magyar vitézséget földbirtok adományozásával jutalmazták, sajnos sokszor a hazaárulást is. Kérdelem, hogy a magyar katonák mikor fogja jobban és öntudatosabban védeni ezt az országot: ha nincstelen tagja-e, vagy ha birtokosa a magyar föld, haza kis hányadának? Ismert mondás az: ott van a hazám, ahol az otthonom. Az otthon fogalmából nő ki a haza fogalma. Ha szeretem az otthonomat, a hazámat is szeretem. Otthont nekem, magyar embernek, csak ez a magyar haza adhat.

Nagy különbség az, ha 1000 holdat száz ember vallhat magáénak, vagy pedig egy ember. Nagy különbség az, ha az ország földbirtokai közül több millió holdat néhány ezer ember birtokol, vagy ha azt néhány millió ember mondhatja magáénak. Erre azt szokták mondani, hogy a kisbirtok és a törpebirtok sem minősé-

gileg, sem mennyiségileg nem tud úgy és annyit termelni mint a nagybirtok. Ha ez így volna, az is a mult megbocsáthatatlan bűne. Hiba az, hogy egy ilyen kimondottan parasztállamban, mint a magyar, a magyar paraszt kiképzésére nagyon csekély gondot fordítottak, ugyanakkor azonban a nagybirtokot kezelő személyzet képzésére egyetemek és főiskolák állottak rendelkezésre. Tud a kisbirtokos paraszt is minőségi és mennyiségi termelést felmutatni, csak meg kell tanítani rá. Ezt fényesen igazolják a külföldi példák: Hollandia és Dánia. Ha nálunk még nem tud olyan terméseredményeket felmutatni, nemzetvédelmi érdek, hogy tanítással, szakismeret terjesztéssel segítsünk rajta. Ennek egyik fontos eszköze a falvakban felállítandó mezőgazdasági irányú népiskola, melynek a VII. és VIII. osztálya kizárólag a mezőgazdasági dolgokkal foglalkoznék, az eddigi majdnem semmivel egyenlő heti egy óra mezőgazdaság helyett. A másik fontos eszköze a népfőiskola, amelynek a többi fontos célja mellett az is, hogy magasabb fokú mezőgazdasági ismereteket adjon a parasztságnak.

Lehetetlen az, hogy míg a szomszédos államok már régen megoldották a földkérdést, addig nálunk a régi állapot tovább is megmaradjon. Gróf Eszterházy János, a felvidéki magyarság vezére, példát mutató önvalloást tett, amikor azt mondta, hogy neki ötszáz hold elég a magyar földből, a többit pedig szívesen és önként átengedi a földnélküli magyar testvéreinek. Lemondás nélkül nincs feltámadás. Tanuljanak meg birtokosaink Eszterházyhoz hasonlóan gondolkodni, mi pedig keményen dolgozni azért, hogy legyen új élet ezen a magyar földön, és vissza kívánkozzanak a még elszakított testvéreink.

Utoljára említem, bár legegyszerűbben kellett
Nagytarcsa, 1939. október 1-én.

volna, hogy a nincstelenek földhözjuttatásának hitéleti szempontból is nagy jelentősége van. Hogy beszélhetünk mi keresztvérségről, krisztusi életről, ha megengedjük, hogy az egyik kincses, a másik nincses legyen. A földkérdés Isten iránt való engedelmisség kérdése elsősorban. Nem beszélhetek engedelmisségről, Istennek, hazának, családnak való szolgálatról, míg magam teljes szívvel nem szolgállok nekik. A földkérdésben a sáfárság gondolatának kell érvényesülnie. Számot kell adnom arról Istennek, mit tettem én a földemmel Istenért, hazámért, embertársaimért. Nem az irigység, önzés, még az úgynevezett „jólfelfogott“ önzés sem. Még kevésbé a „józan“ világszemlélet lakozhat szívemben, hanem egyesegyedül Istennek való engedelmisség. Intézetünk elsősorban ezt a kérdést akarja elintézni egyes embernek Krisztus szolgálatába állításán keresztül. Így látom én az egészséges parasztbirtok szükségességét és feltételét. Adjon azért a Mindenható Isten minél több olyan parasztembert, aki Neki engedelmeskedik, hogy minél előbb feltámadjon a Krisztusban hívő új Magyarország!

Kurucz János
Ifj. Intézet végzett hallgatója.

Ifjúsági Intézetünk következő tanfolyama november 5-én, vasárnap nyílik meg kis házi ünnepélyvel. Célunk s egyedüli törekvésünk az, hogy minél több Istennek engedelmeskedő ifjút nevelhessünk hazánknak. Jelentkezésekre és érdeklődésekre választ ad a körlevél alulírottja. Kérem Testvéreimet, hogy ne csak adományai-val segítsen, hanem tanítványok küldése is építse a Krisztusnak engedelmeskedő Magyarországot.

Hálás köszönetet mondok minden adományért és imádságért. Sok szeretettel és áldáskívánással üdvözlö az Úr Jézus Krisztusban

Szenczy Gábor.